

Svettigt för evolutionister

Evolutionister får det svårare och svårare att försvara sin lära inför den moderna molekylärbiologin. På punkt efter punkt motsägs den av de nya rönen:

- Det finns inga genuint positiva mutationer. Eller för att vara lite mer vetenskapligt nyanserad, man har aldrig observerat några. De exempel på positiva mutationer som brukar framföras är positiva bieffekter av informationsförstörande mutationer som bara innebär fördelar i vissa speciella miljöer. Detta gäller till exempel för bakterier som blir resistenta mot antibiotika och heterozygot sicklecellanemi som kan öka motståndskraften mot malaria.
- Man betraktar inte längre DNA-koden som en endimensionell rad med bokstäver, utan den består av överlappande koder. Det betyder att en given kodsekvens ofta är gemensam för flera olika funktioner. Även om en mutation trots allt skulle råka bli positiv i ett avseende, blir den därför samtidigt negativ i flera *andra* avseenden. Dessutom utgörs en stor del av den genetiska koden av metainformation, dvs information om information. Det kan röra sig om hur koden ska lagras, läsas, regleras eller repareras. För att en mutation ska fungera behöver den därför ske *samtidigt* i koden och i metakoden. Detta inträffar inte om nu mutationerna är så slumpmässiga som evolutionsläran hävdar.
- Låt oss dock för resonemangets skull anta att det finns mutationer som är positiva i alla överlagrade koder samtidigt. Då inträffar nästa evolutionära problem. En mutation kan vanligtvis inte väljas av det naturliga urvalet, beroende på att den sker på molekylnivå medan urvalet sker på individnivå. Däremellan ligger lager på lager av biologisk filtrering. Det naturliga urvalet är bra på att rensa bort dödliga mutationer, men nära-neutrala (negativa och hypotetiskt positiva) har alldeles för liten effekt på den färdiga individen för att kunna "upptäckas". De ansamlas istället i arvsmassan.
- Ånyo, för resonemangets skull antar vi att det finns positiva mutationer, att de är positiva i alla överlagrade koder samtidigt och att de får tillräckligt stor betydelse för den färdiga individen för att kunna selekteras av det naturliga urvalet. Evolutionslärans svårigheter är dock inte överstökade i om med detta. Mutationen kommer nämligen inte ensam utan tillsammans med andra. Även om en av dem råkar vara positiv så är de andra negativa. Den totala effekten för individen är därför fortsatt negativ. Att plocka russin ur kakan och bara behålla de goda mutationerna är ingenting annat än darwinistiskt dagdrömmeri.

Evolutionsläran kommer snart att falla ihop med dunder och brak. Evolutionsbiologer kämpar idag med näbbar och klor för att behålla sin världsbild trots de nya vetenskapliga upptäckterna. Och detta är förståeligt. Ofta är det hela livsverk som står på spel. Men om man vill behålla någon form av trovärdighet måste man snart lyfta på hatten och avtacka den världsbild som så länge varit den allena rådande i det vetenskapliga samfundet. Richard Dawkins skrev 1987 i sin bästsäljare "Den själviska genen" att Darwin gjorde det möjligt att vara en intellektuellt hederlig ateist. Kanske gällde det med den kunskapsnivå som gällde då. Men idag vet vi bättre!

För en grundligare genomgång av innehållet i denna artikel, se [här](#).